

DEODUCE  
MEDITATIO S. EVANGELII.

FERIÆ TERTIÆ  
PENTECOSTES

Additis S. Patrum dictis, Quæstio-  
numq; aliquot decisioe, ad uberioem textus. cùm opus est,  
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

QUAM

*In Regia Aboënsi Academia*

PRÆSIDE

DN. ÆSCHILLO PETRÆO

S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

*Examini subijcit, in Auditorio Majori, horis solitis*

*Ad diem 22 Novemb: Anni 1651.*

JOHANNES MATTHIÆ FRAXENIUS  
NERICIENSIS.

(A) *Theophyl; in Iob.*

Quia in Spiritu Sancto intelliguntur & aperiuntur scripturæ ostium nobis Christum, me-  
ritò ostiarius Spiritus Sanctus in quo ut Spiritus sapientiæ & scientiæ aperiuntur  
scripturæ, per quas ingreditur Dominus ad nostri curam & per quas ostendis-  
tur pastor.

(B) *August: Tract: 46. in Iob.*

Ne Maior æstimetur ostiarius esse quam ostium quia in domibus hominum est iarius  
ostio, non ostium præponitur ostiario.

A B O Æ

---

*Excumbat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno. 1651.*

Reverentiâ, humanitate & præstantiâ Ornatissimis

V I R I S

DN. ELIÆ NICO-  
LAI Pastori Neostadien-  
si meritissimo.

DN. MATTHIÆ J.  
MELANDRO Pa-  
stori in Pyhäna vigilan-  
tissimo.

DN. OLAO J. LEI-  
STENIO Scholæ Rau-  
moënsis Rectori, civitatisq;  
ejusdem verbi comministro  
fidelissimo.

DN. JOHANNI ULM-  
STADIO Rect. Scholæ  
Neostadiensis perindustrio.

DN. PETRO ERASMI  
Lib. Baronis, Dn. Johannis  
Orenstiärna Arendatori  
in Sundholm maximè cir-  
cumspecto.

DN. JOHANNI S. Eß-  
bladhi Academiæ Absënsis  
studioso impigerrimo ac a-  
mico suavissimo.

Dominis mecænatibus, Fautoribus, Benefactori-  
bus ac amicis sincero cordis amore & obsequio  
ætatem suspiciendis.

*Hanc concionem sacram perofficiose dedicat,  
inscribit & offert*

Respondens,



F E R I A T E R T I A  
P E N T E C O S T E S .

In Sanctæ & Summè laudandæ TRINITATIS, PATRIS,  
FILII & SPIRITVS SANCTI Nominè.

**E**ritq; postea ut effundam Spiritum meum super omnem carnem, & prophetabunt filij vestri, & filia vestra: Seniores vestri somnia somniant, juvenes vestri visiones videbunt. Quin etiam super servos, & super ancillas diebus illis effundens spiritum meum, & edam ostenta in caelis & in terra; Sangvinem, & ignem, & elationes fumi, Sol ipse vertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat dies Iehova magnus & reverendus. Eritq; ut quisq; invocaverit nomen Iehova eripiat se: quia in monte Zionis & Ierosolymis erit liberatio, quemadmodum dixit Iehova, & in residuis quos Iehova vocaverit, Ioël. 2. v. 28, ad finem. Ex quibus verbis Sanctus Petrus hanc concionem profert: Act. 2. v. 17. ad 22. Et erit in novissimis diebus (dicit Deus) effundam de spiritu meo super omnem carnem: & prophetabunt filij vestri, & filia vestra, & juvenes vestri visiones videbunt, & Seniores vestri somnia somniant. Et quidem super servos meos, & super ancillas meas in diebus illis effundam de spiritu meo & prophetabunt. Et dabo prodigia in coelo supernè, & signa in terra infernè, sanguinem & ignem & vaporem fumi. Sol convertetur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat dies ille Domini magnus atq; illustris. Et futurum est ut omnis quicumq; invocaverit nomen Domini servetur.

Hujus effucionis Spiritus S. hoc Pentecostes festo  
memoriam piè celebrat Ecclesia, dirigens ad Spiritum  
S. tum suas laudes, preces & gratiarum actionem, Patre  
& Filio ex quo utroq; Spiritus S. tus procedit minime ex-  
clusis. Dicamus itaq; veni S. Spiritus.

**O** Remus etiam Deum, ut hodiernum festum ita celebrare, &  
vangeliumq; ita meditari queamus, ut cedat in nominis dis-  
vini gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrinae,  
& bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in aeternam  
beatitudinem: Dicamus igitur. Pater noster &c.

## EVANGELIUM Joh. 10 v. 1. ad 11.

**A** Men, amen dico vobis, qui non intrat per ostium  
instabulum ovium, sed aliunde, ille fur est & latro.  
Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Huic  
Ostarius aperit, & oves vocem ejus audiunt, & pro-  
prias oves vocat nominatim, & educit eas. Et  
quum proprias oves emiseric, ante eas vadit, & oves  
illum sequuntur: quia noverunt vocem ejus. Alie-  
num autem non sequuntur, sed refugient ab eo: quia  
non noverunt vocem alienorum. Hoc proverbium  
dixit eis Jesus: illi autem non cognoverunt quae essent  
quae loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus:  
Amen, amen dico vobis, ego sum ostium ovium, omnes  
quotquot ante me venerunt, fures sunt & latrones:  
Sed non audierunt eos oves. Ego sum ostium, per  
me si quis introierit, servabitur: Et ingredietur &  
egredietur, & pascua inveniet. Fur non venit nisi

*ut furetur, & mactet. ac perdat: Ego veni ut vitam habeant & abundantius habeant.*

**O**Rditur S. Evangelista Johannes, caput historiae suae Evangelicae decimum, ab hodierno recirato Evangelio. In quo Christus loquitur de ovili, & intrantibus in ovile, non per ostium, sed aliunde quod illi sint fures & latrones. Et quod proprius ovium pastor, non aliunde quam per ostium intrat, idcirco ostiarius ei aperit, hujus etiam vocem oves audiunt, hic pastor etiam nomine vocat suas oves, & educit eas, praecedens eas, audientibus eum ovibus, & agnoscentibus vocem ejus, id quod alij peregrino pastori non faciunt. Haec verba parabola continere ait S. Evangelista, & non intellectam a Pharisaeis quiaderant. Iterum refert S. Evangelista, Christum de se ipso locutum, dixisseq; quod ipse esset ostium ovium, & quod omnes ante eum qui venerint, essent fures & latrones, & quod oves non audierint eos. Hunc sermonem Christus repetit, additq; Ego sum ostium inquit, quicumq; introverit per me, beatus erit, intrabit & exibat, & pastum inveniet. Fur non venit nisi ad furandum, mactandum & perdendum: De se vero iterum ait Christus: Ego veni ut vitam habeant, & abundantius habeant. Confirmatur in hoc Evangelio, Articulus fidei nostrae de Ecclesia, quod recte credamus in Spiritum Sanctum, quod recte credimus, Sanctorum communionem, cujus supremus pastor ipse Christus est. Exitamur etiam ad orandum: Sanctificetur nomen tuum. Da pater caelestis, Ecclesiae tuae ovibus; filij tui salutare animarum pabulum, ut per Christum pastorem nostrum, introeamus in caelestem aulam, & salvemur.

## PARTES.

1. *Quid Christus dicat & loquatur de peregrinis ovium pastoribus.*
2. *Quid dicat de se ipso vero ovium pastore:*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: *Omnipotens & æternus Deus, Pater noster cælestis dilectissimus, nobis omnibus benedicat, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.*

## PARS PRIMA.

In qua meditamur:

### 1. Occasionem sermonum

Christi, de peregrinis, & proprio ovium pastore. Occasio hæc erat: Curaverat Christus cæcum quendam, à nativitate, hoc malè habebat Phariseos, ita ut postquam variè ex postulassent cum eo qui cæcus erat, & ille ascriberet hoc opus Christo, & à Deo illum esse assereret, excluderunt illum à se, quod audiens Jesus: Cum ipsum cæcum à se sanatum jubet esse bono animo, tum in Phariseos invehitur, illos increpando dicens: In judicium ego in hunc mundum veni, ut non videntes videant, & videntes cæci fiant. Hoc iterum Pharisei ægrè ferunt dixeruntq; ei: Num & nos cæci sumus? His dixit Jesus: Si cæci essetis non haberetis peccatum; nunc vero dicitis quod videmus, ergo peccatum vestrum manet. Postèa parabolam hanc proponit, eos l'â: convincens quod cæci essent licet videre se asserbant, & se cæcos esse negabant.

**L. C. Contradicientes auditores veritati,** certis rationibus convincendi, eos à vero discedere & errare monstrandum, eo quidem fine & intentione, ut confundantur in sua audacia & ad agnitionem veritatis perveniant. Ita respondendū stulto, ne sibi videatur sapere, Prov. 26. Verū respondendū sapienter; non temerè respondendum non jocandum cum hujusmodi, quod etiam monet Salomon in verbis præcedentibus: non respondeas stulto (inquit) Secundum stultitiam ejus, ne stultè stulto respondeas, ne fias vel videaris illi similis. Jactabant se hic Pharisei de acuto suo visu, hoc est de eximia quadam scientia rerum Theologicarum, & ita volebant refutare Christum arguentem eos cæcitatē, itaq; Christus proponit eis hanc parabolam, quam licet attente, sine dubio audiverunt, ut illam probè intelligerent: verum ut S: tus Evangelista testatur non intellexerunt eam, vel quid vellet Christus hac parabolâ. Caveamus etiam nobis ne velimus videri sapientiores esse quam sumus, hoc est, quod Salomon dicit: Ne sis sapiens in oculis tuis, Prov. 3. Tumida illa sapientia plerumq; cæca est, non est apud superbos gratia Dei, & sine Dei gratia, nulli datur salutaris sapientia; Deus humilibus dat gratiam, superbis verò resistit, 1. Pet. 5.

## II. Peregrinorum Pastorum

in ovile introitus descripiem: Amen, amen dico vobis, qui non ingreditur per ostium in ovile, sed aliundè intrat, ille fur est & latro. Intelligit vero Christus per ovile, Ecclesiam Dei, quæ alibi quoq; in scriptura ovile dicitur, & ovili comparatur. Pastores, vocantur Ecclesiæ ministri, verbi Dei præcones, Ecclesiæ membra dicuntur oves, Dicuntur etiam ipsi verbi ministri oves,

qua-

quatenus gravibus persequutionibus infestantur, sicut à lupis oves. De quo Christus præmonet discipulos dicens: ecce ego mitto vos sicut oves in medio luperum, estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. Descriptio verò peregrinorum pastorum hæc est: Peregrinus pastor est, cujus non sunt oves propriæ, non venit per ostium in ovile, sed aliunde, non venit cum venia ipsius domini, inde etiam ei non aperit ostiarius ostium: Qujâ verò ut lupo verius quam pastor ovium carnes & pelles esurit, intrat tamen in ovile alibi & non per ostium.

L. C. Quia per peregrinum pastorem intelligitur Pseudopropheta, falsus doctor, deceptor & seductor apparet etiam, voce introire per januam, intelligendam vocationem legitimam, etiam intrat per januam qui vocatus venit & voce & phrasi non introire per januam, intelligendum non esse vocatum sed sponte currentem. Asferit v. Christus inveniri hujusmodi pastores, qui non expectant vocationem: Sed ex arrogantia, præsumptione & ventris causa, Ecclesiæ se obtrudunt. Quare legitima vocatio magni æstimanda ab Ecclesia, tanquam vera probatio verorum & syncerorum doctorum. Ut sic etiam possimus discernere veros doctores à falsis doctoribus. qui sine vocatione veniunt, mox suspectus esse debet, non præsumendum quod sit verus doctor sed deceptor, id quod Deus ipse docet, dicens: Currebant & non mittebam illos, ideoq; vult eos sedulo vocari. Et Christus de Pseudoprophetis loquens Math. 7. Hoc eis tribuit, quod veniant non vocati, cavete inquit vobis à Pseudoprophetis, qui veniunt ad vos in vestitu ovium intrinsecus v. sunt lupi rapaces.



### III. Damni quod inferunt o

vili vel Ecclesiæ expositionem. Non profunt Ecclesiæ, imò non exiguum damnum adferunt Ecclesiæ, ejusmodi erronei. Hoc indicat Christus dicens: qui non ingreditur per ostium in ovile, sed aliundè ascendit, fur est & latro.

L. C. Patet quantopere refert nostra, cavere ejusmodi fures & latrones, falsos Prophas vtz. æquidem si vigilet Dominus & possessor domus, sciens adventuros fures & latrones & de consilio contra eos, si non fuerit eis resistendo, se parat cum suis domesticis: An non multo magis necessarium vigilare, auxilia comparare contra hos spirituales fures & latrones & falsos doctores? si ille vere timendus qui potest perdere non solum corpus, sed etiam animam in inferno; utiq; ij cum primis cavendi qui possunt nos inducere non in corporis modo, sed etiam animæ æternum exitium. At Sathanas nullo faciliiori modo animarū nostrarum exitium parare potest quam per falsos doctores. Hinc illud horrendum hæreticorum venenum quod omnibus mundi temporibus extitit formidabile. Quam necessarium orare: Serva Deus verbum tuum, frange vires hostium. Serva nos in veritate tua, sermo tuus veritas est.

### SECUNDA PARS.

*Quam exitiosi sint & nocivi falsi pastores, in prima parte percepimus; in hac altera quanta nobis commoda adfert verus pastor Christus.*

In quâ meditamur;

I. Christi Appellationem qua

appellatur ostium. Dixit vero rursus eis Iesus: Amen amen dico vobis quod ego sum ostium ovium, omnes qui ante me venerant, fures sunt & latrones: Sed non audiverunt eos oves. Repetit hanc appellationem Christus: Ego sum ostium, si quis per me introierit salvabitur, & egredietur & pascua inveniet. In prima parte videmus, falsum doctorem appellari & esse qui non ingreditur in ovile per ostium, hoc est, per legitimam vocationem ad predicandum Christum. Nulla enim legitima est, ministri verbi vocatio, nisi quæ dirigitur ad sincere predicandum Christum, qui enim testantur, de Christo vocantur verbi ministri. Jam recte percipiendum quomodo Christus se vocat januam. In communi loquendi usu, pastor non dicitur ovile nec dicitur ostium ovilis; hic vero Christus se ostium nominat, & paulo post in hoc cap: vocat se quoque pastorem, ego sum, inquit bonus pastor. Quomodo itaque, hoc nomen potest competere Christo, ostium videlicet? Christus vocat se viam Joh. 14. Ego inquit sum via, veritas & vita. Est itaque, sensus verborum Christi: Ego sum ostium; Ego sum via, id est, Ego monstro verum ostium, Ego monstro veram viam ducentem ad vitam æternam. In V. T. sæpius occurrunt locutiones ejusmodi, ubi Deus dicit se ipsum esse id quod dat, dicit se esse donum illud quod dat hominibus, quod præstat & exhibet: Sic Deus dixit Abrahamo, ambula coram me, & esto perfectus, ego sum merces tua magna valde, hoc est, Ego dabo tibi mercedem magnam valde, non tibi Abrahamam talē mercedem daturus est, qualem ego dabo Ge. 15 v. 1. Itē illic dicit Deus; ego sum protectio tua ne timeas, hoc est, Ego te protegā, ita ut a nemine tam secure protegaris quam a me. Ita David multoties nominat Deum ipsum lucem suam, salutem suam & robur vitæ. Psal; 27, 1.

Consolationem psal: 28. v. 1. Item Psal: 31. v. 4. Tu es porta mea, arx mea. Ad hunc modum loquitur Christus in hoc Evangelio. Ego sum ostium per me si quis introierit, hoc est, si quis à me vocatus iverit quò ego mitero illum, illi bene erit. Christus dicitur ostium ovium, ut oves intrent per eum, hoc est, ut eo ingrediantur quo ille jubet, non eo iverit quo propria voluptas quo diaboli astutia, quo mundi perversitas monstrat eundem, vidz. in viam latam, ducentem ad perniciem. Ego inquit Christus monstrò viam angustam, portã arctam, Sed ducentẽ ad vitã. Contendite incedere per illã viã per portam illam Christus itaq; est ostium & via, & quantũ ad doctores in Ecclesia, docens nos quomodo legitima sit eorũ vocatio, & quod ad auditores attinet informãt eos quomodo rectẽ sequantur legitimẽ ingressos ad oves in ovile.

L. C. Christus optimus pastor, & proprius Ecclesiæ pastor, est enim, ovium suarum ostium, perfectissimẽ monstrat nobis viam ad æternam Salutem. Quapropter à Deo patre etiam est renunciatus supremus doctor Ecclesiæ in baptismo, voce cœlitus audita; Hic est filius meus dilectus hunc audite. Ita recte Nicodemus Christum alloquitur: Scimus quod verax es, & viam Dei in veritate doces, & non potest alius signa facere quæ tu facis nisi Deus sit cum illo. Hic Nicodemus Christo monstrante verum ostium ad vitam æternam in veram Ecclesiam in his terris. Nicodemo fuit ostium dum ei monstrat ostium. Quisq; hunc Prophetam qui non audierit, ejus anima eradicabitur è populo suo. Deut 18. Hæc ita cohærent: Sicut misit me pater inquit Christus, ita ego mitto vos, qui vos audit me audit, qui vos spernit me spernit, & qui me spernit, spernit etiam patrem meum. Dicamus cum discipulis, cum eos interrogaret

Christus vultis & vos abire dicentibus, Domine ad quem  
ibimus verba vitæ æternæ habes? Joh. 6.

## II. Eorum qui ante vel contra

Christum venerunt descriptionem. Cum primis notandū  
quod dicit Christus, omnes qui ante me venerunt,  
sunt fures & latrones & oves eos non audiverunt at ober  
rarunt, de epi sunt & deceperunt alios. qui me non usi  
sunt pro ostio, deceperunt aliquos verum non omnes,  
non omnes voci eorum paruerunt, quamvis blanditijs  
operam dederunt eos in devia adducere, ut illic eos ma  
ctarent ac perderent. Intelligenda phrasis hæc; Qui  
ante me venerunt, omnes qui ante me venerunt, hoc est  
omnes qui se in Ecclesiam ingesserunt pro doctoribus,  
& de me nihil sciebant, vel scire volebant, ij sunt pessimi  
deceptores, fures & latrones, auferunt vobis Christum,  
sine quo omnes conciones mortiferæ sunt, fiunt latro  
nes, occidunt homines, in gehennam eos detrudentes;  
Futuri cum eis in eodem tormento.

L. C. 1. Christ⁹ ostiū est, quia ostiū aperit nobis in Ecclesia,  
ut simus mēbra in Ecclesia, ejus. Christ⁹ ostiū quia ostium  
aperit ad salutarem partē, dū in Ecclesia militantes sum⁹,  
Christ⁹ ostium est, quia mansionū Cœlestiū ostiū nobis a  
perit. Fuerunt ante Christum, antequam Christus na  
sceretur in hunc mundum multi sinceri Ecclesiæ docto  
res ante tempora Moysi, Moyses ipse, propheta de Christo  
pi sentientes, quos etiam Christus commendat dicens:  
De me scripsit Moyses. Item Ascendimus Hierosolymā  
ut impleantur omnia quæ scripta sunt à prophetis de filio  
hominis. Videamus omnes, & operam demus ut simus  
in numero eorum qui Christum ut ostium verum, ut mō  
strantem omnia bona, ut nos intromittentem ad omnia  
bona

bona, ut conferentem omnia bona amemus, veneremur  
& colamus<sup>9</sup>.

L. C. 2. Christi doctrina non repugnat Spiritui Sancto  
in cordibus nostris, imò Spiritus Sanctus est qui testatur  
cum Spiritu nostro, quod per Christum solum Salvemur  
& beati futuri sumus, quod Christi doctrina verissima sit,  
quod non sit aliud nomen sub coelo quam nomen Jesu in  
quo salvamur, quod frustra quæramus aliud ostium. Non  
habent alij falsi pastores Spiritum Sanctum ostiarium. An-  
te Christus Romanus non habet aperientem ostiarium  
Spiritum Sanctum, sed vi intrusit se in Ecclesiam in tem-  
plum Dei, verum non sic tamen habet testimonium quod  
verus sit pastor. Magna multitudo in mundo quam  
regit Spiritus Sanctus, pernegat hunc esse pastorem, vel  
fuisse unquam, sed furem & latronem: Turcæ & Mao-  
metistæ non habent ostiarium Spiritum Sanctum, nun-  
quam ornantur testimonio Spiritus Sancti, quod illi sint  
veri & boni pastores, Sed audiunt fures & latrones, quia  
veniunt ante Christum, spernunt & contemnunt Chri-  
stum. Fugiamus omnes qui Spiritum Sanctum non habent  
ostiarium de quibus in verbo Spiritus Sanctus non clamat  
quod habent Christum pro ostio, & quod sequuntur Chri-  
stum ducem, & qui ipsimet testantur se Christum flocci  
facere. O stulti & laccinati à Diabulo homines qui non  
deprehendunt quam cæcum sequuntur, ducem videlicet  
proprium intellectum nolentes illum captivare in obse-  
quium Christi.

### III. Officij pastoralis Christi

descriptionē i. Christus Familiariter conversatur cū ovibus  
suis, hic pastor Christus siquidem omnia nomina ovium

tenet, sunt illa scripta in caelo ut nemo ex hoc libro nomina eorum delere queat. Cum reversi essent septuaginta discipuli Christi, summopere lætantes quod etiam Dæmonia illis in nomine Christi essent subiecta, respondet Christus: Gaudete non tantopere quod immundi illi Spiritus vobis sint subiecti, sed quod nomina vestra scripta sūt in caelis Matth: 11. Et summa nobis hinc est consolatio, quod in hoc mundo singuli ita sumus Christo notis, ut nomine proprio nos vocari queat cum velit. Sic angeli custodes nostri, nomina nostra, noverūt, Sūt nomina nostra jugiter in conspectu Dei, siquidem angeli nostri vident semper faciem patris cælestis. Unde Christus vetat etiā contemni parvulos quod habent angelos suos qui semper vident faciem patris cœlestis, Matth. 18. 2. Christus educit suas oves, præcedit eas, Christus educit nos primo in hunc mundum, extrahit nos ex utero materno, introducit in Ecclesiam per regenerationem Spiritus Sancti Joh. 3. Accendit lucem verbi sui, monstrat viam qua incedendum. Quam periculosa lata illa via & multi ambulant in ea, quod ducat illa ad æternam perniciem corporis & animæ: monstrat viam illam angustam, jubet non offendi & retrocedere ab ea, licet pauci in illa ambulent, licet sit salebrosa & angusta, ducit illa tandem ad jucundissimum hospitium, ad cœlestia tabernacula ad paradysum, in sinum Abrahamæ ubi claritas & misericordia Domini manebit semper in omnem æternitatem. Præcedit nos in omni afflictione & rebus adversis. Ostendit passionis ejus historia quam multa propter nos passus, vult ut simus illius imitatores in passione quæ tñ. in nobis levis est, & vix comparanda cum passione Christi ut regnemus cum eo, si enim patiamur cum eo, verum est quod etiam regnemus cum eo; Cum itaq; Christus

stus pastor noster tantopere oves suas diligit, Item tam sedulo foveat, tantopere earum commodum promoveat, itaq; ovium est officium & debitum ut eum sequantur diligant, ejus vocem praeferant cuiusvis alius voci, non sequantur sed fugiant peregrinos pastores qui student nos decipere, & segregare à Christo, ne unquam delectemur eorum voce. Sonet vox tua Christe in auribus meis, illa nos delectet illa nos trahat in aeterna & caelestia pascua. Cant. 2. v: 14.

L. C. Merito Christus dicit se esse bonum pastorem, ut audiens Dominica Secunda post ferias Pascatos dicens: ego sum pastor bonus &c. Nos itidem fatemur illum esse vere bonum pastorem letamur & exultamus de tali pastore dicentes Ex Psal. 23, Dominus pastor meus &c.

**T**E Domine Jesu Christe caput nostrum qui omnia in omnibus adimple supliciter rogamus, ut nos miseros oves tuas vocem tuam audientes in hujus mundi decerto errantes & luporum faucibus expositas ad te balantes exaudias, pascas, protegas & servas, & vitam aeternam nobis dones, qui cum patre & Spiritu Sancto Deus unus, verus & vivus es laudandus in secula.

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Virtus, & Fortitudo, DEO nostro, in secula seculorum, Amen. Apoc; 7: 12.

## Q U A E S T I O N E S

**A**N Christus possit dici ostium propter immissionem emissionem munitionem. ? Affir.

Immittit enim nos primum in Ecclesiam, ablutos per baptismum regenerationis, tanquam per primum gratiæ cœlestis portam; Sicut Levitas quondam ad ostium tabernaculi lavari prius oportebat, Exod: 30. 20. Quando ingredientur Ecclesiam lavabunt se aquâ & non morientur ( Aaron & filij ejus ) 2. immittit nos ad Thronom gratiæ Heb. 4. 16. Per ipsum enim nobis accessus ad Deum. Rom. 5. 2. Ephes: 3. 12. 3. Immittit nos tandem in cœlestem patriam, referata paradisi janua Joh: 14. 3.

II. Emitterit nos vinctos de Cisterna in qua non est aqua Zach: 9. II. Emitterit nos tandem placidè è carcere vitæ hujus, quia ipsi ad mortem sunt exitus. Psal: 68. 21.

III. Munit vero & protegit nos contra diluvium iræ cœlestis; sicut ostium arcæ à Deo clausum Noam protegebat ab aquis diluvij Gen. 7. 16, Et sicut angelus Lothi ostium claudens liberabat eum Gen: 19. 10. Ita novit suos eripere è tentationibus 1. Petri 2. 9. 10. Nazi-anz: Orat: 36. De Christo.

2. *Si Christus ostium, num etiam per se ipsum ingrediatur? Respondet Greg: Magnus hom: 15. in Ezech. Cum electi inquit, quique ad vitam perveniunt, quia membra ejus per eum intrant ad eum, ipse per se intrat per se; Ipse enim in suis membris est, qui intrat; Ipse caput ad quod intrantia membra perveniunt.*

